

16-17 Aralık 89 da Ankara
TBKP yurt dışı konferansı
Jinde Başkan yardımcısı,
Ul. Komitece'den konuşması

Değerli yoldaşlar,.

Konferansımız dünyayı sarsan köklü değişikliklerin yaşandığı, komünist hareketin ve sosyalist ülkelerin kendi içinde devrimler yaşadığı, ülkemizde ise 12 Eylül koşullarının yapısal olarak henüz kendisini koruduğu, buna mukabil 12 Eylül öncesinin koşullarında olmayan dozda tabu sayılan konuların tartışılabilirdiği, 67 yıldır gizlilik koşullarına itilen Komünist Partisinin, son attığımız adımla açık fiili çalışma koşullarına geçtiği bir ortamda toplanıyor.

12 Eylül'ün baskıcı süreçlerinden, gizlilik koşullarından, demokrasi savaşımını başa alarak yeni program hedefiyle çıkan TBKP, ülkenin demokratikleşmesine, toplumun demokratikleşmesine, devletin demokratikleştirilmesine kendi özgün katkısını yapmaya çalışıyor. Bununla birlikte, 12 Eylül sonrası ülkenin politik yapılanmasındaki çarpıklık, onun getirdiği politik istikrarsızlık hala aşılabilmiş değildir.

Yoldaşlar,

Partimizin yurtdışındaki örgütsel varlığı, onun kökleri çok eskilere 1910'lu yılların sonlarına 1920'li yıllara dayanmaktadır. Osmanlı İmparatorluğundaki ilerici demokrat hareketlerde olduğu gibi, Türkiye komünist hareketinde 1920'li yıllardan itibaren, Batı Avrupa ülkelerinde her zaman ayağını basacağı bir yer, bir zemin araya gelmiştir.

Açık ki, yoldaşlar, partimizin yurtdışındaki örgütsel varlığının başlangıçtaki amaç ve gereksinimleri ile, bugünkü gereksinimleri arasında önemli değişiklikler vardır.

Partimizin günümüze kadar uzanan dönemde yurtdışında şu veya bu ölçüde örgütsel bir varlığa gereksinme duymasında, Türkiye'nin hiçbir zaman güvenli demokratik bir rejime kavuşmamasının yanında yurtdışındaki ülkemiz emekçilerinin kendi ana yurtlarından, aktif politikadan kopmaları ve bunun bir gereksinimi olarak politik örgütsel yapılar içersinde yer alma ihtiyaçları olmuştur.

1970'li yıllarda yurtdışında örgütlü komünistler Türkiye'deki mücadeleye önemli bir destek vermiş, 12 Eylül 1980' sonrasında da, bugün TBKP'yi meydana getiren TİP ve TKP'nin örgütleri varlığının sürmesinde de önemli katkıları olmuştur.

Yoldaşlar,

Dünyada ciddi ve süratli değişimler yaşanıyor. Elbetteki bu değişimle-
rinciddi analizleri yapılacaktır, yapılmaktadır. Biz bu değişim süreçlerinin
neresindeyiz, neresinde yeralacağız? 1980'lerin ortalarına kadar dünya barışı
açısından karamsar çizilen tablolar, son 4 yıldan bu yana barış ve yumuşama
süreci ile, onun derinleşmesi yönündeki gelişmeler dünyadaki soğuk savaş
kalıntılarını da bertaraf etti. ABD ve Sovyetler Birliği devlet başkaları
da son Malta buluşmasının ardından resmen soğuk savaş dönemlerinin geride
kaldığını, yeni bir çağın başladığını ilan ettiler. İşte yumuşama süreçleri
tüm dünyada genel insani sorunları, demokratizmin, hümanizmin, özgür
insan olma, doğayı koruma gereksinim ve değerlerini insan
bilincinde daha üst boyutlara çıkardı. Elbetteki bu oluşumda etken olan
birinci belirleyici rolün, Bilimsel Teknolojik devrim olduğu, onun her
yönlü yarattığı sonuçların etkisi olduğunu peşinen kabul etmeliyiz. Birikimi
olan ve BT'D'i yakalayan ülkeler süartle öne fırladı. Dünyada böyle
yeni güç odakları, güç dengeleri oluştu

1940'lı-50'li yıllarda sosyalist blokta yeteri kadar önemsenmeyen,
bu teknolojiye yeni ve son yıllara kadar da ağırlıklı olarak sırf
askersel sanayi ile sınırlı bırakılması, arada büyük bir uçurum meydana
getirdi. Sıçramalı giden teknolojiye bu yenilikler arayışını kapatmak
şöyle dursun, giderek daha da açılmaya başladı. Böylece gelişmiş kapitalist
ülkelerle, sosyalist ülkeler arasında gelişkinlik ve refah düzeyi bakı-
mından mesafede giderek açıldı.

Sosyalist ülkelerin BT'de geri kalışlarının bir nedeni olarak da
merkezi planlama ile rekabete dayanmayan emek üretkenliği gösterilmektedir.
Elbetteki bu savların analizlerini bilim adamları ve sosyologlar yapacak-
lardır.

Elbetteki sosyalizmin kazanımları yoksayılamaz. Onun iktidar olduğu
ülkelerde halklarına ve dünya halklarına getirdiği çok yönlü kazanımlar
görmemezlikten gelinemez. Ancak şu da görülmeli ki üretici güçlerin
gelişmesi sosyalizmde daha gelişkin oluşması gerekirken, emek üretkenliğinde
olsun, politik demokrasi olsun geri kalındı. Bugün şu görülüyor ki,
sosyalist ülke halkları, bu teknolojik geri kalmışlığı aşmak için yine
sosyalizm içersinde, daha çok demokrasi daha çok özgürlük, daha iyi
bir gelecek şiarı ile harekete geçiyorlar. Şunu yine açık görmek
gerekir ki, bugün tek partili tek sesli sosyalizm bitmektedir. Anayasalarda,
tüzüklerde, komünist partinin toplumun öncüsü olduğu savı, eğer toplum
içersinde hergün sınanmazsa bir anlamda ifade etmemektedir.

Bugün sosyalist ülkelerde sancılı bir süreç yaşanıyor. Bu sürecin sonucu nedir? Kimilerimiz **bu** sancılı süreçten, sağlıklı yeni bir doğum bekliyor, kimilerimiz kaygılarını dile getiriyor. Açık ki, yoldaşlar komünist hareket geride kalan yıllar içerisinde birikmiş sorunlarını aşamadı. Birikmiş sorunlar krize dönüştü. Bu kriz kimi sosyalist ülkelerde tepeden, kimilerinde ise aşağıdan zorlamalarla aşılmaya çalışılıyor.

Yoldaşlar,

Ülkemize gelince değişen bu dünyada Türkiye'nin değişmesi düşünülemez. Nitekim değişmektedir. Ancak bu değişimde biz komünistler ve genel olarak ülkenin solu ne ölçüde bu değişimde rol oynuyor? Ne ölçüde halkın değişen istemlerine ülkemizin marksist güçleri yanıt verebiliyor. Genel olarak ülkemiz marksist solu kendi iç sorunlarını, kendi arasındaki ilişkiler sorunlarını tartışmaktan, ülkede gelişen güncel olaylardan günlük politikalardan dışa düşmektedir. Toplum nezdinde bir seçenek olamamaktadır. Artık ülkemiz marksist solu kendi iç sorunlarını aşarak yüzünü dışa dönmelidir. Değişen dünyada değişen Türkiye'de kendi rolünü oynamalıdır.

Partimizin 16 Kasım 87'de başlattığı yasallaşma eylemi **bu** anlamda bir "tabela" eylemi değildi. Demokrasinin kazanılmasında, demokratikleşmenin önündeki engellerin kaldırılmasında, tarihsel olarak kendi üzerine düşen görevi yerine getirmek eylemiydi. Biz 70 yıllık ülkemiz komünist hareketinin olumlu olumsuz mirasını bugünlere taşıyan bir partiyiz. Bu açıdan tarihi sorumluluğu üzerimizde taşıyoruz.

İki yıl sonra bugün gelinen noktada 141-142'nin kaldırılması ve komünist partinin yasal olarak kurulması konusundaki engeller hukuken durmakla birlikte, iki yıldır adım adım gelinen, KP'nin yasal faaliyet gösterebilme hakkının **olması** gerektiği konusunda kamuoyunda yaratılan oluşum ve mutabakat sonucu, son yapılan basın toplantısı ile fiili hukuk, yazılı hukukun önüne geçmiştir. Bu gayet doğaldır. Çağımızda değişen dünyada **bu** yasaların önünde durabilmek mümkün değildir. Biz 141-142'nin kaldırılması ile demokratikleşmenin önündeki duvarlardan önemli bir gedik açılacağına, bu maddelerin kaldırılması ile, bilimde, sanatta, kültürde, sendikal alanda bir nitelik sıçrama olacağına inanıyoruz. Bu değişikliği aynı zamanda 9 yıldır bu maddelerden yargılanmış siyasi davalarda da bir değişiklik getireceğini biliyoruz. Bu maddelerden yargılanmış, mahkum olmuş, olanların da, 141-142'nin kaldırılması ile yasal siyasi hayata katılmalarının olanakları da sağlanmış olacaktır.

Yoldaşlar,

Dünyadaki gelişmeler, sol güçlere, komünistlere olduğu kadar sağ güçlere de şimdiye kadarki politikalarını gözden geçirmeyi dayatmaktadır. Ne ki, sosyalizm dünyasındaki gelişmeler, bugün için komünistlere daha büyük çaplı bir kendini gözden geçirme görevini önüne somut bir görev olarak dayatmaktadır.

- Günümüzde kapitalizmi, klasik bir temelde ele alıp açıklamak olanaksızlaşmıştır. Solun, komünistlerin yeryüzündeki reel duruma yanıt verebilecek görüşler üretmesi kendini dayatmaktadır. Bugün uluslararası tekellerin faaliyeti, bu faaliyetin global boyutlar alması, bir yandan dünyayı bir araya getiriyor, öte yandan da yeni özgünlükleri, yeni kimlikleri yaratıyor.

- Ulusal pazarların hızla yerlerini uluslararası pazarlara bırakmaları, finans pazarlarının global karakter kazanması, bütün ülkelerdeki gelişmeleri ve yapıları etkilemektedir.

- Bu koşullarda komünistler her olay ve gelişmeye, kendileri ve toplumları ile ilgili perspektiflere aynı anda hem global, hem bölgesel, hem ulusal, hem de yerel açıdan bakmayı başarmak zorundadırlar.

- İki kutuplu dünyadan çok çeşitli dünyaya doğru geçiş var. Önümüzdeki dönemde, bütün gelişen süreçleri yeni bir bakış açısıyla ele alma çabaları devam etmek durumundadır. Teorik, ideolojik çalışmalar yepyeni bir ivme ile devam etmelidir. Bizim önümüzdeki görev, dünyadaki ve bütünsellik kazanmış dünyanın bir parçası olan ve bu yüzden de etkilenmeye açık olan Türkiye'deki gelişmeleri yorumlamak, bunlara uygun çözümler önermek görevi, giderek acilleşiyor. Bu bir anlamda TBKP programında yansımaları olan yeni yaklaşımların yoğun ve solun kolektif çabası ile geliştirilmesini, derinleştirilmesini gerekli kılıyor. Çağdaş bir KP'nin oluşturulması sürecine, diğer marksist güçler, kişiler ve örgütlerle anlayış birliğine varmamız ve böylesi bir partinin kuruluş girişiminin başlatılması durumunda bile bitmiş gözüyle bakmamak gerekmektedir.

- Bush ile Gorbaçov'un Malta'da yaptıkları son zirvede soğuk savaşın şu ya da bu biçimde geride kalmaya aday olduğunun kanıtlanması, bizim önümüze de yepyeni görevler getirmektedir. Türkiye şu anda oluşan dünya durumlarında, eğer ekonomik, politik, barışçı dış politika, demokrasi ve insan hakları, sosyal adaletin sağlanması yolunda ulusal bir seferberliğe yönelebilirse kazançlar sağlayacak fırsatları yakalamış olacaktır. Bunları formüle etmek, somutlamak gibi bir görev ile karşı karşıyadır Bugün TBKP ve Türkiye solu.

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ

Yine 141-142'ci maddelerin kaldırılması ceza yasalarının diğer kimi maddelerinin ve 82 Anayasının değişiklik ihtiyacını daha somut gündeme getirecek hukuk alanında demokrasinin önündeki kapıları aralayacaktır. Bu değişiklik yurtdışındaki göçmen emekçilerin daha özgür bir ortamda ülkeye gidip gelmelerinin de olanaklarını artıracaktır. Bu değişiklik Kürt meselesinin çözümünü de yakınlaştıracaktır.

Yoldaşlar,

Kürt sorunu herkes hem fikirki ülkenin en temel meselerinin başında gelmektedir. Bizim programımızda adil demokratik, barışçıl bir çözüm öngörülmüştür. Buna ulaşabilmek için ise öncelikle bu halkın üzerindeki devlet terörü sona erdirilmelidir. O bölgedeki özel askeri operasyon birliği çekilmelidir. Bu halkın kendini özgürce ifade edebileceği, kimliği resmen tanınmalıdır.

Biz ulusal baskıya karşı halkların mücadele biçimlerini ilkesel olarak dışlamıyoruz. Ancak günümüzde ~~şiddetin insanların sınırlar, halklararası ilişkilerden dışlanması sürecinin geliştiği dünyamızda Kürt sorununun çözümüne yönelik başvurulan yöntemde şiddetin yeri olmamalıdır. Silah günümüzde politikai mücadele aracı değildir~~ Şiddete dayalı çözüm istemlerinin sorunu çözmeyeceğini, hem Kürt halkının kendi içinde, hem iki halk arasında derin uçurumlar açacağını ve açmakta olduğunu görüyoruz. Öncelikle burada hükümet devletin şiddet kullanmayacağını, soruna genel mutabakata dayalı politik çözümler arayacağını resmen söylemelidir. 70 yıla yaklaşan Cumhuriyet tarihi, hükümetlerin ve devletin zora dayalı asimilasyoncu politikalarının geçerli olmadığını artık anlamış olmaları gerekir.

Yoldaşlar,

Ülkede ANAP'ın % 36 oyla, parlamentoda elde ettiği % 65 çoğunluk ve herşeyi ben yaparım mantığı Özal'ı sırf ANAP oyları ile cumhurbaşkanı seçti.

Bu seçimin yapıldığında ANAP oyları Mart'taki yerel seçimlerde aldığı % 21'inde altına düşmüştü, o günkü kamuoyu yoklamalarına göre. % 36 oyla antidemokratik seçim yasası ile parlamentoda % 65 çoğunluğu elinde tutan ANAP'ın durumu zaten bir istikrarsızlık unsuru iken, bu yapısı ile Özal'da tek başlarına Cumhurbaşkanı seçmeleri bu istikrarsızlı bir üst boyuta daha tırmandırarak memleketin soruna hep tartışma konusu olmaya devam edecektir. Son zamanlarda ülkede seslendirilmeye başlanan, hem iktidar, hem muhalefet boşluğu olduğudur. SHP'nin izlediği politika ve onun iç sorunlarındaki gelişmeler görülen ^{okl} SHP'nin muhalefetteki gücünde zayıf-

latmış, kamuoyu yoklamalarında birinci sıradan ikinci sıraya düşmüştür.

Marksist solun, değişen dünya, değişen Türkiye koşullarında 12 Eylül **tahribatını** atlatıp yeni politikalar oluşturup eyleme sokamayışı da solda ciddi bir zaaf, ciddi bir eksiklik oluşturmaktadır.

Partimizin iki yıl önce başlattığı yasallaşma eylemi, henüz 141-142. maddeler kalkmamasına rağmen, bugün fiili bir durum kazanmıştır. 67 yıldır gizliliğe itilen Türkiye Komünist Hareketi partimizin ülkedeki yönetici kadrolarının açık kimlikleriyle, partinin açık çalışacağını bir basın toplantısıyla duyurmaları bu olanağı sağlamıştır. Sargın ve Kutlu yoldaşların dönüşüyle başlayan bu adım, kararlı tutum, ulusal ve uluslararası gösterilen dayanışma ile sağlanmıştır.

Partimiz şimdi Merkez Komitemizin son genişletilmiş toplantısında aldığı kararlar doğrultusunda çalışacaktır.

MK'miz ülkemiz komünistlerinin ortak eseri olabilecek yasal, yığınsal, çağdaş, demokratik bir komünist partisinin ortak yaratılabilmesi için kendi görüşlerini açıklamış olmaktadır.

MK'miz böyle bir partinin gayet demokratik bir şekilde, hem de taban hareketi yaratarak, olması gereken herkese de açık aşağıdan yukarıya doğru yaratılmasının ve örgütlenmesinin doğru olacağı görüşündedir.

MK'miz böyle bir birlik için uzun tartışmalar yaratacak ve de uzun zaman kaybına neden olacak bir program yerine, yine üzerinde mutabakat sağlamak kaydıyla kısa bir çerçeve programla böyle geniş marksistlerin birliğine giden partiyi birlikte yaratabileceğimizi taraf olarak düşünmektedir.

MK'miz bu kararın hayata geçirilmesi ile ülkemiz marksistlerinin tarihinde yeni bir dönemin başlayacağı inancındadır.

Yurtdışı parti örgütleri konferansımız bu kararı da ve atılan adımı da değerlendirmeli kararın uygulanmasına ilişkin bundan sonra atılacak adımlara ışık tutmalıdır.

Partinin kuruluşuna ve kuruluş hazırlıklarına yurtdışından da partililer aktif olarak katılmalıdırlar. Bu sürecin nasıl işleyeceği önümüzdeki gelişmelerle birlikte ek kararlarla açıklanacaktır.

Yoldaşlar,

Partimizin yurtdışındaki faaliyeti elbette onun Programı ile bağlıdır, Tüzük, Kongre ve MK kararları çerçevesinde yürütülmektedir. Bu faaliyetimiz 2 kimilyonu aşkın yurttaşımızın, Batı Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde yaşadığı ve çalıştığı bir ortamda gerçekleştiriliyor. Parti yurtdışı faaliyetinde genel programatik ve politik amaçlarıyla birlikte ve onların gereği olarak göçmen işçilerin de çıkarlarını savunmak partinin temel görevidir.

Bu noktada Tükiyeli göçmenlerin 2 milyonu aşkın Kürdün ve Türkün oluşturduğu bu nüfusun özellikleri ve başlıca sorunlarının doğru tesbiti gerekiyor.

Yurtdışındaki, özellikle Batı Avrupa'daki Tükiyeli göçmen kitlesi artık geçici değil, süreklilik kazanmış bir varlıktır. Onun iç eğilimleri ve özellikleri bir yana en temel özelliği budur. 2 milyonluk bir Tükiyeli göçmen kitlesi sosyal olarak büyük oynamalar göstermeden varlığını koruyacaktır.

Bu kitle için yapılacak bir diğer temel belirleme ise onların çalışma ve yaşama koşullarının, bugün yurtdışındakiler buldukları ülke ve Türkiye'deki ekonomik, politik sosyal koşulların ortak, bileşik etkisi altında biçimlenmekte olduğudur. Elbetteki bu bileşik etkide ağırlık, halihazır yaşadıkları Avrupa ülkeleridir. Ama onların süreklilik kazanan varlıkları sürekli -en azından oldukça uzun bir zaman- yukarıda sözünü ettiğimiz gibi bir bileşik etki altında devam edecektir.

Bu göçmen kitlesi için yapılacak bir diğer tesbit onun içinde bu

kalicılaşıma eğiliminin artmakta olduğudur., Herhalde bu kitlenin özelliklerine ilişkin en önemli tesbitlerden biri bu, kalıcılaşıma eğilimidir. Ancak yine herhalde bir o kadar önemli yanda bu kalıcılaşımanın nasıl bir kalıcılaşıma olduğudur.

Kalicılaşıma eğilimi göçmen kitlesinin otomatikman Türkiye ile bağlarının hızla azaldığı anlamına gelmiyor. Kanımca içinde kalıcılık eğilimi güçlenen ve varlığı süreklilik kazanan göçmen kitlesi Türkiye ile canlı bağları da süreklilik kazanan bir kitledir. Bu açıdan birkaç göstergeye işaret etmeyi yararlı görüyorum.

Federal Almanyalı üç bilim adamının yaptığı bir araştırmada Tükiyeli işçilerin % 52'si kesin dönüş yapmak istiyor. % 42'si kararsız, % 5'i ise sürekli kalmaktan yanadır.

Bu göçmen kitlesinin çok büyük çoğunluğu hala "süresiz oturma izni" ve "oturma hakkından" yoksundur. Bulduğu ülke vatandaşlığına geçenler çok azdır ve hemen hepsi halen TC yurttaşıdır. Türk pasaportu taşımaktadır. Buldukları ülkelerde yasal statüleri güvenli değildir. Geçicilik, güvensizlik psikolojisi besleyici karakterdedir. TC yurttaşları oldukları sürece bu

ilişki nedeniyle Türkiye ile ilgili yurttaşlık görevleri ve bunun gerektirdiği bağlar sürecektir.

FAC'da 1980-87 arası yılda ortalama 67 bin kişi kesin dönüş yapmış. Buna karşın yılda ortalama 72 bin kişi de FAC'A gelip yerleşmiştir. Yani Türkiye ile FAC'daki Türkiyeli göçmen kitle arasında yoğun bir gidiş geliş vardır.

Bu durumda Batı Avrupa'daki göçmen kitlenin kalıcılığını şöyle tariflemek daha doğru olacaktır: Bugünkü koşullar veri iken geri dönüşler ve yeni gelişlerin sürdüğü koşullarda sürekli değişen ve yenilenen 2 milyon dolayında bir Türkiyeli nüfus daha uzun yıllar Batı Avrupa ülkelerinde varolacaktır. Ve onun içinde de kalıcı ilişme eğilimi, bu varolan çeşitlilikte gelişecektir.

İşte bizim yurtdışındaki parti faaliyetimiz böylesi bir göçmen kitlesinin varlığı koşullarında, ona dayanarak ve onun sorunlarının çözümü için üstüne düşenleri de yaparak gerçekleştirmek durumundadır.

Bu konuda madolyanın diğer yanı da bu 2 milyonluk kitlenin enerjisinin Türkiye işçi sınıfı ve halklarının mücadelesine katılımını en elverişli biçimlerde sağlamasıdır.

Bu tüm Türkiyeli demokrasi ve ilerleme güçlerinin ve bu arada partimizin de ödevi ve Türkiye halkının bir gereksinimidir. Uluslararasılaşmanın çok yönlü geliştiği bir dünyada, Türkiye-Avrupa ilişkilerinin farklı biçimlerde hızla arttığı, Atlantikten Urallara Birleşik bir Avrupa'nın yakınlığı bir dönemde yurtdışındaki bir büyük kitlenin Türkiye'nin ekonomik, politik ve sosyal yaşamındaki yerini ve etkisini hiçbir politik güç atlayamaz. Yok sayamaz.

İşte bu nedenlerle yoldaşlar, partimiz yurtdışında sürekli bir politik faaliyete ve örgütsel varlığa gereksinim duydu ve duyuyor. Sorunumuz bu faaliyetin en iyi nasıl gerçekleştirilebileceğidir. Amaçlarımızın, politikamızın daha bir belirginleştirilip, netleştirilmesi ve somutlaşmasıdır. İnanıyoruz ki konferansımız bu yolda başarılı bir çalışma yapacaktır.

Bununla birlikte iki konuya genişçe değinmeyi yararlı buluyorum.

Yurtdışındaki göçmen işçiler çeşitli kitle örgütlerinde yer alıyorlar. Herhalde sendikalar, göçmen dernekleri, bunların başında geliyor. Bu açıdan partinin ödevleri, parti ile yığın örgütleri arasındaki ilişki, ve yığın örgütlerindeki komünistlerin çalışma biçimleri önemle üzerinde durmamız gereken konular arasında oldu ve oluyor.

Parti yığın örgütlerine emir veremez ve vermemek zorundadır. Yığın örgütlerinin örgütsel bağımsızlığı her zaman dikkat merkezindeki titiz olunması gereken konudur. Parti olarak bizim görevimiz:

8

- Yığınlar arasında politik çalışmamızı yürütmek,
- Önümüzde *komut* görüşler koymak ve onları işçilere, emekçilere anlatmak
- Açık hareket etmek
- Farklı eğilimlerin gelişmesini korumak
- Yeni ve ilerici olan herşeyde enerjik olarak yardımcı olmak
- İşçilerin, emekçilerin yaşamlarıyla ilgili sorunların çözümünde alternatifler bulmak ve önermektir.

Yoksa bunun dışında parti yığın örgütleriyle doğrudan emir, komuta niteliğinde kararlar alamaz ve almamalıdır. Bu sorun, yığın örgütlerini partinin daraltıcı, bürokratik tarzda müdahalelerinden ve partiyi de yığınsal, politik çalışmada yığın örgütlerinin kuşatmasındadır kurtarmaktır. Partiye doğrudan yığınlar içindeki, faaliyeti ile gerçek dinamizmini kazandırmaktır.

Yoldaşlar, bu bağlamda biz , toplumda partinin rolü ve işlevleri sorununu tartışıyoruz. Ve bundan kaçınmıyor ve kaçınmamalıyız da.

Son zamanlarda parti öğretisi ile ilgili tartışmalarda çeşitli fikirler ortaya atılıyor. Bu fikirlerden bazıları objektif olarak, sonuçta partinin politika sahnesinden çekilmesini getirebilir. Komünist partiyi emekçilerin, halkın çıkarları için bir mücadele örgütü olmaktan çıkarabilir. Onun işlevlerini yalnız kendi iç yönetim ve eğitim çalışmalarıyla sınırlandırabilir. Bütün bunlar partinin içe kapanık bir tarikat ya da bir cins tartışma ve eğitim kulübü olmasına yol açabilir.

Oysa kanımca her yerde partiler her zaman toplumdaki : değişik ideolojik, politik eğilimler, sosyal güçler, gruplar ve sınıfların çıkarlarını savunup gerçekleştirme mekanizmaları ve iktidar için mücadelenin araçları olarak vardılar. Partimiz, TBKP'de bunun dışında değildir.

Komünist partisi işçi sınıfının, çalışan insanların çıkarlarının ifade edilmesinde ve toplumumuzun en ilerici güçlerinin uyumlaştırılmasında halkın politik öncülüğünü yapabilmelidir.

Bu bağlamda KP'nin ana işlevleri daha derin toplu ifade edersek:

- Marksist-*teorinin* temelleri üzerinde ülke sorunlarının çözümü için çok yönlü politikaların, iç ve dış politika alternatiflerinin, dayanaklarının ayrıntılı biçimde hazırlanması,

- Yığınların ruh hali, çıkarları ve sosyal gelişmenin yasallık ve gereksinimlerinin dikkatle doğru saptanması,

- Yığınların pratik eylemleri temelinde parti politikasını oluşturmak için ideolojik ve örgütsel çalışma,

- Yığınların mücadelesinde onlara önerilebilecek kadrokların seçilmesi, eğitilmesi ve hazırlanması olmalıdır.

Parti tüm bu faaliyeti işçilerin, emekçilerin, diğer örgütleri ile etkin bir diyalog ve etkileşimi sağlamadan gerçekleştiremez.

Böyle bir diyalog ve etkileşim ancak demokratik yığın örgütlerinin örgütsel bağımsızlığına mutlak bir saygı temelinde gerçekleşebilir. Bu diyalog ve etkileşimin mekanizması ne olmalıdır? Bu mekanizma her şeyden önce KP'nin yığınların çıkarları için politikalarını, öncelikle onlarla birlikte, onlardan öğrenerek ayrıntılı, kapsamlı bir biçimde hazırlamasıdır. Ve bu politikaların yığınlara, onların tüm örgütlerine diğer politik güçlere önerilmesidir.

Bu nasıl yapılabilir? Komünist Partisi yalnızca yığınlar ve yığın örgütlerindeki komünistler aracılığıyla öneriler, karşılıklı ikna ve mutabakatlar yoluyla politik kararların uygulanması için çalışabilir.

Burada en önemli noktalardan biri parti politikalarının oluşturulmasında yığınlar içindeki komünistler ve temel parti örgütlerinin katılım düzeyinin son kerteğe yükselbilmesidir. Politikanın oluşturulmasında bağımsız demokratik örgütlerin,, Yeni demokratik hareketlerin düşünce ve eylemlerinden partinin öğrenmeyi başarabilmesi, bunları temel alması tayin edici önemdedir.

İşte bu noktada yığın örgütlerindeki komünistlerle parti arasındaki ilişki sorunu gündeme geliyor. Parti örgütleri, partinin bütünü gibi yoldaşların açık bir şekilde parti politikası temelinde, buldukları yığın örgütünün statüsü ve amaçları çerçevesinde tam bir özveri ile çalışmalarını istemek durumundadırlar.

Yığın örgütlerinde çalışan bir parti üyesinin ikili görevi vardır: Partiye karşı ve bulunduğu yığın örgütüne karşı. Doğaldır ki, hiçbir komünist parti disiplininin bağımsız olamaz. Ama yığın örgütlerindeki komünistler parti görüşlerini dayatmacı, buyrukçu, komuta verici bir biçim ve içerikte uygulayamazlar. Öneri, ikna ve mutabakat sağlamaktan başka bir yolu kullanamazlar. Yığın örgütlerinin örgütsel bağımsızlığını çiğneyemezler.

Yığın örgütlerindeki komünistler kendi alanlarında partinin temel kararlarını ve politik stratejisini izleyerek belli başlı konular üzerinde ortak bir platformu oluşturmalıdırlar. Diğer tüm konularda ise onlar tam bir inisiyatif, görüş ve oylama özgürlüğüne sahip olmalıdırlar.

Düşünüyoruz ki, yığın örgütleri ve parti, yığın örgütlerindeki komünistlerin çalışma tarzı için bu söylediklerimin Partimiz için Program ve Tüzüğündeki ifadesini onlar yeni parti anlayışımız ile uyumludur.

Yoldaşlar,

Yurtdışındaki Türkiyeli göç men yığının cinsiyet ve yaş açısından durumu son yıllarda yeni özellikler kazandı. Bunda parti politikamız ve örgütsel faaliyetimiz de yeterli karşılığı bulmak durumundadır. Halihazır durumumuz bu açılardan yetersizdir.

Yurtdışına göç ün ilk dönemleri erkek göç men işçilerin çoğunlukta olduğu bir zaman dilimiydi. Aynı dönemde göç men yığının yaş bileşimi

genç olmakla birlikte kendi içinde ayrıca bir gerçeklik sorununa temel olacak bir yaş gruplaşması yoktu. Daha sonra gerek ailelerin getirilmesi, gerek yeni evlenmelerle ve gerekse 2. ve 3. kuşakla birlikte yeni olgular ortaya çıktı.

Birinci olarak: Türkiyeli göçmen işçilerin çoğunluğunu genç işçiler oluşturmaya başladı. Henüz çalışmayan öğrenim yaşındaki çocuklar ve gençlerin göç men nüfusu içindeki oranı ciddi bir biçimde yükseldi.

İkinci olarak, cinsiyet açısından kadın erkek bileşiminin oranı değişti. Kadın oranı büyük ölçüde yükseldi. Yanısıra kadın göçmen işçiler çok büyük ölçüde çalışma yaşamına girdiler.

Bu iki olgu yurtdışında göç men işçiler içindeki çalışmalarımızda kadınların ve gençlerin sorunlarına, zaten ilkesel olarak verilmesi gereken önem ve dikkati daha da artırmayı ve somutlamayı zorunlu kılıyor. Hem parti politikası hem örgütsel yapısında bu gelişmenin sonuçlarının yansımaları yaşamsaldır.

Parti örgütlerimizin üye ve kadro bileşiminde her düzeyde yönetim organlarında kadınların ve gençlerin sayısını ve oranını yükseltmek görevi yurtdışında da acil görev olarak belirginleşiyor. Konferansımız bu konularda da tartışıp belli görüşler oluşturmayı amaçlamalıdır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİHİ RAŞİRMA KAFİ